

9 වන පාඨම සම්පූර්ණයෙන්ම.

9.1 සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය

සංවර්ධන සංකල්පයේ ආරම්භය හා විකාශය

18 සියවසේ දී යුරෝපයේ සිදුවූ කාර්මික විප්ලවයෙන් පසුව “සංවර්ධනය” යනුවෙන් සංකල්පයක් බිහිවිය. මුල් කාලයේ දී සංවර්ධනය යනුවෙන් හඳුන්වන ලද්දේ රටක ආර්ථික වශයෙන් සිදුවන දියුණුවයි. එයට අමතරව කෘෂිකාර්මික හා කාර්මික නිෂ්පාදන ඉහල නැංවීම හා ඒක පුද්ගල ආදායම ඉහල නැංවීමද සංවර්ධනය යන්නෙන් අදහස් හැඳින්විය.

මෙහිදී සංවර්ධනය යන පර්යාය පදය පිළිබඳව විග්‍රහ කිරීම වැදගත් වේ. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සංවර්ධනය (**development**) යන වචනයෙන් පැහැදිලි කරන්නේ “දිග හැරීම” (**unfolding**) හා “වර්ධනය” (**growth**) යන අර්ථයයි.

එමෙන්ම පවතින තත්ත්වය යහපත් ලෙස වෙනස් කිරීම (**for the betterment of the existing situation**) යන්නද සංවර්ධනය යන්නට ලබා දිය හැකි එක් පැහැදිලි කිරීමකි.

මෙහිදී සංවර්ධනය යනු කුමක්ද යන්න පිළිබඳව විවිධ විද්‍යාඥයන් විසින් සිදු කර ඇති පැහැදිලි කිරීම් නිර්වචන ආශ්‍රයෙන් අධ්‍යයනය කිරීම වැදගත් වේ.

- සංවර්ධනය යනු රටක දුප්පත්කම, අසමානතාව විරැකියාව අඩු කිරීම හෝ අහෝසි කිරීමයි - ඩඩ්ලි සියසර් 1969.
- සංවර්ධනය යනු මිනිසුන්ගේ සංවර්ධනය (මානව සංවර්ධනය) මිස ද්‍රව්‍යමය සංවර්ධනය නොවේ - එඩ්ගා ඕවන්ස් 1987.
- සංවර්ධනය යනු පූර්ණ සමාජ සංවර්ධනයයි. එයට මානසික, අධ්‍යාත්මික සහ ද්‍රව්‍යමය අවශ්‍යතා ඇතුළත් වේ - මහත්මා ගාන්ධි.

18 සියවසේ කාර්මික විප්ලවයෙන් පසුව සංවර්ධනය යන සංකල්පය ගොඩනැගුණු බව ඉහත දී සාකච්ඡා කළෙමු. 18 සියවසේ සිට 1990 දශකය වන තෙක් ආර්ථිකය මත පදනම්ව ලෝකයේ රටවල් ප්‍රධාන කොටස් තුනක් යටතේ වර්ගීකරණය කළ හැකිය.

• පළමුවන ලෝකය • දෙවන ලෝකය • තුන්වන ලෝකය.	<p>Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342</p> |
|--|---|

පළමුවන ලෝකය.

පළමු ලෝකය යන්නට ධනෝෂ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දෘෂ්ටිවාදයට අනුකූල රටවල් අයත්විය. මෙම රටවල් වල දළදේශීය නිෂ්පාදනය සහිත වෙළඳ ආර්ථිකයක් පැවැතිණි. උදා: ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, එක්සත් රාජධානිය, කැනඩාව හා බටහිර යුරෝපය.

දෙවන ලෝකය

සෝවියට් සංගමයේ කොමියුනිස්ට් දෘෂ්ටිවාදයට අනුකූල රටවල් මෙයට අයත් විය. මොවුන් කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජවාදීහු වූහ. උදා එක්සත් සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩුව, චීනය, කියුබාව මාධ්‍යම සැලසුම් ගත දළ දේශීය නිෂ්පාදනය සහ හොදින් දියුණු කෘෂිකාර්මික ව්‍යුහයක් සහිත ආර්ථිකයක් මෙම රටවල් වලට තිබුණි.

තුන්වන ලෝකය

තුන්වන ලෝකයට අයත් වූයේ ඉහත කඳවුරු දෙකටම අයත් නොවූ රටවල්ය. විවිධාකාර දේශපාලනමය තත්ත්වයක් ඇති දළ දේශීය නිෂ්පාදනය අඩු මට්ටමේ හා කාර්මික නොවන ව්‍යුහයක් සහිත ආර්ථිකයක් ඇති රටවල් මෙයට අයත් විය. උදා: අප්‍රිකාව, ඉන්දියානු උපමහද්වීපයට අයත් රටවල්, නැගෙනහිර ආසියාව සවුදි ආරාබිය.

දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව ලෝකයේ බොහෝ රටවල් ආර්ථික සමාජ සංස්කෘතික වශයෙන් ඉතා පහත් මට්ටමකට ඇද වැටුණි. මේ සමගම සංවර්ධනය යන්න පිළිබඳව නැවැත් කථිකාවක් ලොවපුරා සිදු විය. එමෙන්ම සංවර්ධනය යන්න පිළිබඳව වඩාත් පුළුල්ව සාකච්ඡා විය. එමෙන්ම මෙය කොටස් කිහිපයක් යටතේ සාකච්ඡා විය.

- සංවර්ධන සන්නිවේදනය
- සංවර්ධනය හා සන්නිවේදනය
- සංවර්ධනාත්මක සන්නිවේදනය
- සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
 BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
 Mass.Com, University of Kelaniya.
 Voice: 0711715342**

සංවර්ධන සන්නිවේදනය.

සංවර්ධන සන්නිවේදනය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ රටක “ජාතික සංවර්ධනය” සඳහා ජනමාධ්‍ය ඇතුළු වෙනත් සන්නිවේදන මාර්ග උපයෝගී කර ගැනීමයි. මෙහිදී පුවත්පත්, ගුවන්විදුලි, රූපවාහිනී වැනි සන්නිවේදන පද්ධති මගින් ජනතාව දැනුවත් කිරීම සිදු කරයි. එමෙන්ම ජාතික සංවර්ධනය කොටස් කිහිපයකට බෙදා දැක්විය හැකිය.

- සමාජීය
- සංස්කෘතික
- සදාචාරාත්මක
- ආර්ථික

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
 BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
 Mass.Com, University of Kelaniya.
 Voice: 0711715342

තුන්වන ලෝකයේ රටවලට ජාතික සංවර්ධනයෙහි වැදගත්කම පිළිබඳව විල්බර්ශ්‍රාම් (Wilbur Schramm) විසින් පෙන්වා දී තිබේ. ඔහු දක්වා ඇත්තේ තොරතුරු මූලාශ්‍ර විවර කිරීම හා දැනුම ලබා ගැනීමේ මාර්ග හෙළි කිරීම වැදගත් වන බවයි.

සංවර්ධන සන්නිවේදනයට අයත් කාර්යයන් පිළිබඳව විමසීම වැදගත් වේ. එවැනි කාර්යයන් කිහිපයක් හඳුනාගත හැකිය. එනම්

- තොරතුරු ව්‍යාප්ත කිරීම
- අධ්‍යාපනය
- සමාජ අලෙවිකරණය
- සමාජ ප්‍රවර්ධනය
- මාධ්‍ය ප්‍රවර්ධනය
- සමාජීය සංවර්ධනය

සංවර්ධන සන්නිවේදනය හඳුන්වා දුන් මුල් යුගයේ දී සිදුවූයේ බටහිර විද්‍යාඥයින් පිළිගනු ලැබූ ඉහල සිට පහලට වූ ධුරාවලිය (Top down hierarchy) ක්‍රියාත්මක කිරීමයි.

කෙසේ වෙතත් පසුකාලීනව මෙම සංකල්පය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී තුන්වන ලෝකයේ රටවල විවිධ ව්‍යාකූල තත්ත්ව ඇති විය. විශේෂයෙන්ම එම රටවල ධන සම්පත් සුරාකෑම, සමාජ අසමතාවය වැඩි වීම, මිලටරිවාදය, පාරිසරික හානිය වර්ධනය වීමට හේතුවිය. එමෙන්ම 1960 දී මෙම සංකල්පය ඔස්සේ ලතින් ඇමෙරිකාව නවීකරණය කිරීමට වැඩසටහන් රාශියක් හඳුන්වා දුන්නේය. නමුත් ඒවාද අසාර්ථක විය.

ඒ අනුව මෙම සංකල්පය විද්වතුන්ගේ විවේචනයට ලක්වූන අතර එතුලින් තුන්වන ලෝකයේ රටලට මෙය ප්‍රයෝජනවත් නොවන බව විද්වතුන් පෙන්වා දුන්තේය.

තුන්වන ලෝකයේ රටවලට සංවර්ධනය කරා ගමන් කිරීමට තමන්ගේම මාවතක් අවශ්‍ය බව විද්වතුන් විසින් පෙන්වා දුනි එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් “ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය” යන සංකල්පය හඳුන්වා දුන්තේය.

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය යනු තිරසර ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සංවර්ධනයට අදාලව සමාජයේ සිදු විය යුතු සියලු ආකාරයේ සන්නිවේදනය වෙත යොමු වන පුළුල් අර්ථයක් සහිත යෙදුමකි.

මෙහිදී සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පිළිබඳව විවිධ ක්ෂේත්‍රවල විද්වතුන් විසින් සිදු කර ඇති පැහැදිලි කිරීම් පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මණ්ඩලය 1996 දී දක්වා ඇති විග්‍රහය වන්නේ

“සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය යනු සංවාදය සක්‍රිය කරවන, ද්විමාර්ග සන්නිවේදන පද්ධති මගින් ප්‍රජාවන්ට ඔවුන්ගේ අභිලාෂ හා උත්සුක ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි හා ඔවුන්ගේම සංවර්ධන ක්‍රියාවලියක අදාළ තීරණ වලට සහභාගිව මැදිහත් වීමයි”.

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පිළිබඳව රෝම සම්මුතිය 2006 දී දක්වා ඇත්තේ

“සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය යනු පුළුල් පරාසයක මෙවලම් හා ක්‍රම භාවිතා කරමින් සංවාදය මත පදනම් වූ සමාජ ක්‍රියාවලියකි. එසේම දැනුම නිපුණතා බෙදාහදා ගැනීම ගොඩනැගීම මෙන්ම ප්‍රතිපත්ති විවාද සහ ස්ථිරසාර වූ සංවර්ධනයක් සඳහා සවන්දීම විශ්වාසය ගොඩනැගීම හා විවිධ මට්ටම්වල වෙනස්කම් හඳුනා ගැනීමයි. එය මහජන සම්බන්ධතාව හෝ ආයතනික සන්නිවේදනය නොවේ”

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

සිල්වියෝ වයිස්බෝඩ්(Silvio waisboard) සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනයේ ප්‍රායෝගිකභාවය පිළිබඳව අදහස් පහක් දක්වා තිබේ.

- කේන්ද්‍රගත බලය ශක්තිමත් කිරීම (පුද්ගලයන් හා ප්‍රජාවන් දැනුම අත්පත් කර ගැනීම හා ගැටලු සම්පාදනය කිරීම).
- ඉහළ පහළ හා පහළ ප්‍රවේශ ඒකාබද්ධ කිරීම.
- සන්නිවේදන මෙවලම් භාවිතා කිරීම
- පුද්ගලාන්තර සන්නිවේදනය හා ජන සන්නිවේදනය අතර සමබරතාව නිර්මාණය කිරීම.
- පුද්ගල හා සමාජ හැසිරීම් වෙනස් කිරීමේ වැඩසටහන් වලට පුමුඛතාව ලබා දීම.

ශ්‍රීනිවාස් මෙල්කොට්(Srinivas Melkote) සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පිළිබඳව පහත කරුණු දක්වා ඇත.

- විචාරාත්මක සිද්ධාන්ත මගින් මානව සමාජ ගැටලුවලට විසඳුම් සැපයීම.
- මිනිසාගේ ඉතිහාසය ක්‍රියාවලියක් බව වටහා ගැනීම
- ආගමික බැඳීම්වලින් තුන්වන ලෝකයේ විමුක්තිය ලබා ගැනීම
- සන්නිවේදනය සහ ව්‍යුහය පිළිබඳව සම්බන්ධතා වැඩි දියුණු කිරීම
- තුන්වන ලෝකයේ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය වැඩි දියුණු කර ගැනීම පිණිස වූ යෝජනා හා ඒවා සිදු කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න යාන්ත්‍රික ප්‍රශ්න ඇසුරින් පමණක් අවශ්‍යතා තහවුරු කර ගත නොහැක.

ස්විඩනයේ මැල්මෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පිළිබඳව පහත පරිදි නිර්වචනයක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

“ගෝලීයකරණ සන්දර්භයෙහි සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන භාවිතය යනු සමාජ වෙනස්කම් සඳහා ක්‍රියාවලි ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියකි”.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

සංවර්ධන සංකල්පයේ ආරම්භය හා විකාශය

සංවර්ධන සංකල්පය සංවර්ධනය වන රටවල සුවිශේෂී සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික ලක්ෂණ සැලකිල්ලට ගනිමින් ගොඩනගන ලද්දකි. මෙහි මූලික අරමුණ නම් සංවර්ධනය වන රටවල දුගීභාවය දුරලීම, සහයෝගිතාවය වර්ධනය කිරීම, ජාතික සංවර්ධනය වර්ධනය කිරීමයි.

සංවර්ධනය වන හා දුප්පත් රටවල ක්‍රියාත්මක කරන ලද විවිධ සංවර්ධන ක්‍රමවේද හරහා එම රටවල් තව දුරටත් දරිද්‍රතාවයේ ගිලීයෑමත්, ජාතික ඒකාබද්ධතාවය ගිලිහී යෑමත් සිදුවිය. එම නිසා එම රටවල් වලට උචිත සංවර්ධන සංකල්පයක් හඳුන්වාදීමට ගත් ක්‍රියාමාර්ගයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙම සංකල්පය බිහිවිය.

මෙම සංකල්පය මගින් මූලිකවම සිදු කරන්නේ රටක ආර්ථික, කෘෂිකාර්මික වැනි ක්ෂේත්‍ර දියුණු කිරීම පමණක්ම නොවේ. එයට අමතරව ප්‍රජාවගේ රුචිකත්වය, රසවින්දනය, විවේකය පුද්ගල නිදහස, අධ්‍යාත්මික ගුණභාවය වර්ධනය කිරීමයි.

මෙම සංකල්පය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී අතිශය නුතන සන්නිවේදන ක්‍රමවේද මෙන්ම සාම්ප්‍රදායික වාචික, ආවාචික සන්නිවේදන ක්‍රමවේද, අන්තර් පුද්ගල, සමූහ වැනි සන්නිවේදන ක්‍රමවේදයන් ද යොදා ගනු ලැබේ.

මෙම සංකල්පයේ නව ප්‍රවණතාවයක් වශයෙන් සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය හැඳින් විය හැකිය.

සංවර්ධනය සංකල්පය පිළිබඳ මතවාද.

යුරෝපයේ සහ බටහිර රටවලට අවශ්‍ය වන පරිදි ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල ආර්ථිකය පරිවර්තනය කර ගැනීම සඳහා භාවිතා කරන අධිපත්‍යයේ උපකරණයක් ලෙස මෙය හැඳින්විය හැකිය. තෙවන ලෝකයේ රටවල සංවර්ධනය සඳහා අනුගමණය කරන ක්‍රමවේද අසාර්ථක වී ඇත. බොහෝ රටවල් තමන් සතුව ඇති සම්පත් පිළිබඳව තැකීමක් නොමැතිව ඒවා සංවර්ධන කටයුතු වලට යොදවයි.

සංවර්ධන සංකල්පයේ නව ප්‍රවණතා

මුල් යුගය

1950 – 1970

ඇමෙරිකානු සමාජ විද්‍යාඥයන් සංවර්ධන සන්නිවේදනය විද්‍යාත්මක සංකල්පයක් ලෙස හැඳින්විය. ඔවුන් නවීකරණ න්‍යාය නමින් ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දුනි. එම න්‍යායෙන් ඉහළ සිට පහළට සන්නිවේදන ප්‍රවේශය යන ක්‍රමවේදය විස්තර කරයි.

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342

නවීකරණ න්‍යාය

මෙමගින් දියුණු රටවල් තුනතත්වයට පත් නොවන්නේ මන්ද යන්න මත දර්ශනවලට විසඳුමක් ලෙස ධනෝත්චර සාරධර්ම ව්‍යාප්ත කිරීම මගින් කොමියුනිස්ට් වාදයේ ව්‍යාප්තිය අඩු කිරීමට යෝජනා කරන ලදී.

පරායත්තතා න්‍යාය (Dependency Theory)

1950 දී ලතින් ඇමෙරිකාව සහ කැරිබියන් සදහා වන ආර්ථික කොමිසම මෙම න්‍යාය හඳුන්වා දුනි. (The Economic Commission for Latin America and the Caribbean – ECLAC) දියුණු රටවල්වල ආර්ථිකය මත යැපීමෙන් නොදියුණු රටවල් සංවර්ධනය කර ගත හැකි බව මෙමගින් පවසයි.

එවරට රොජර්ස් (Everett Roger – 1931 – 2004) විසින් 1962 දී නවෝත්පාදන විසිරණය හඳුන්වා දුන්නේය. මෙම න්‍යායෙන් නව අදහස් හා තාක්ෂණික ව්‍යාප්තිය කෙසේද? කවර කරුණක් සදහා ද? කුමණ වේගයකට අනුවද? යනාදිය අවබෝධ කර ගැනීමට වැදගත් න්‍යායකි. සංවර්ධන සංකල්පය ජනගත කිරීම සදහා රොජර්ස් නවීකරණය සන්නිවේදන නාලිකා කාලය හා සමාජ පද්ධති පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ යුතු බව දක්වයි.

නව විශ්ව තොරතුරු හා සන්නිවේදන ප්‍රඥප්තිය (New World Information and Communication order – NWICO) විසින් “සංවර්ධනය සදහා සන්නිවේදනය” යන්න ප්‍රධාන බලවේගයක් බවට පත් කරන ලදී. එමගින් පැරණි “සංවර්ධන සන්නිවේදනය” විවේචනයට ලක් කරමින් සංවර්ධනය සදහා විකල්ප ප්‍රවේශ සොයා ගැනිණි. බලය හා සංස්කෘතිය යන සාධක දෙක සංවර්ධනය සදහා සන්නිවේදනයට එකතුවිය.

වර්තමානයේ දී පුද්ගලාන්තර සන්නිවේදනය, ප්‍රායෝගිකත්වය, සහභාගිත්වය හා දැනුම් හුවමාරුව යනාදිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කොට තිබේ.

තොරතුරු ප්‍රවේශය, දැනුමට විවෘත ප්‍රවේශය, උපාය මාර්ගික සන්නිවේදනය, සහභාගිත්ව සන්නිවේදනය, සංස්කෘතිය, මාධ්‍ය, තොරතුරු, සන්නිවේදන යටිතල පහසුකම් සහ තාක්ෂණය ආදී ක්ෂේත්‍රබල ගැන්වීම මේ ක්‍රියාවලියේ දී වැදගත් කොට සලකන ලදී.

ද්වීමාර්ගික සන්නිවේදකයා, තිරස් සන්නිවේදනය මාර්ග, මහජන සවන්දීම, විවාද, සාකච්ඡා, පර්ශ්වකරුවන්ගේ උපදේශන, සහභාගිත්ව ගුවන්විදුලි හා විඩියෝ වැඩසටහන් ප්‍රජාපාදක නාට්‍ය හා කථා වෙබ්සංසද මෙයට ඇතුලත් වේ.

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342

ස්ථීරසාර සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය(**communication for sustainable development – C4SD**) සංවර්ධනය සඳහා තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය(**Information and Communication Technology for Development – ICT4D**) යනාදිය සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනයේ පුළුල් කොටසක් බවට පත්විය.

මෙලෙසින් “සංවර්ධන සන්නිවේදනය” යන මතවාදය “සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය” ලෙස විතැන් විය. එමගින් “සංවර්ධනය” යන්නට සේම “සන්නිවේදනය” යන්නට ද ප්‍රමුඛත්වයක් ලැබිණි.

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය යනු ක්‍රියාකාරකම් මගින් සංවර්ධන ප්‍රතිපත්තිවලට හා ක්‍රියාදාම වලට අනුකූලව ග්‍රාමීය ජනතාවගේ තොරතුරු ලබා ගැනීම සහ සුදුසු ක්‍රමවේද නිර්මාණය කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් සමාජීය සංවාද දිරි ගැන්වීමයි.

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer, BA
University of J’Pura, MA & M.Phil in Mass.Com, University
of Kelaniya. Voice: 0711715342

9.2 සංවර්ධන සංකල්පයේ නූතන ස්වභාවය.

වත්මන් සංවර්ධන සංකල්පය “සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය” මත පදනම් වේ. නූතනයේ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය(**Communication for Development – C4D**) ඉතා පැහැදිලිවම ජනතාව බලගැන්වීම සඳහා යොදා ගනු ලැබේ. මෙම සංකල්පය වසර 50කට වැඩි කාලයක් මුළුල්ලේ නවීකරණය හා කාර්මීකරණය සමග සංවර්ධන ක්‍රියාවලියේ සුවිශේෂ උපක්ෂේත්‍රයක් ලෙස වැඩුණකි. භූගෝලීය, සංස්කෘතික, සමාජීය සහ ආර්ථික සන්දර්භවල විවිධාකාර දිශා ඔස්සේ සංවර්ධනය උදෙසා සන්නිවේදනය පුළුල් ලෙස භාවිතා කිරීම මෙම සංකල්පයේ මූලික අරමුණ වේ.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සහසුක සංවර්ධන ඉලක්කයන් මගින් ගෝලීය සංවර්ධන ගැටලු කෙරෙහි අලුත් මාන වර්ධනය වන ක්‍රමවේද හා නව සන්නිවේදන ප්‍රවේශ වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අවස්ථාවක් සපයයි.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය අන්තර් සම්බන්ධිත සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන ප්‍රවේශ හතරක් ප්‍රකාශ කරයි.

- හැසිරීම් වෙනස්කම් සඳහා සන්නිවේදනය (**Communication for behavior change**)
- සමාජීය වෙනස්කම් සඳහා සන්නිවේදනය(**Communication for social change**)
- නියාමනය සඳහා සන්නිවේදනය(**Communication for regulation**)
- පාරිසරික සමතුලිතතාව සඳහා සන්නිවේදනය (**Communication for ecological balance**)

මෙම සංකල්පය මානවයාගේ පූර්ණ සංවර්ධනය සඳහා අවධානය යොමු කරන අංගයකි. එමෙන්ම මානවයාගේ ආර්ථික සංවර්ධනය පමණක්ම නොව ඔහුගේ සමාජ, සංස්කෘතික, ආකල්පමය සංවර්ධනය සඳහා අවධානය යොමු කරයි. පහතින් දැක්වෙන්නේ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනයට සංකල්පයට අයත් වැදගත් මාතෘකා කිහිපයකි.

- ජනතා කේන්ද්‍රීයතාව
- ප්‍රාදේශීයකරණය
- සමාජීය සම්බන්ධතා හා සමානාත්මතා ගොඩනැගීම
- දරිද්‍රතාව අවම කිරීම
- ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සඳහා ජනතා මැදිහත්වීම.

*Udaya Amaraweera,
 University visiting lecturer,
 BA University of J'Pura, MA &
 M.Phil in Mass.Com,
 University of Kelaniya.
 Voice: 0711715342*

ජනතා කේන්ද්‍රීයතාව

සංවර්ධනය සන්නිවේදන සංකල්පය ව්‍යවහාරයට යොමු වූ මුල් කාලයේ දී ඊට මැදිහත් වූ බටහිර සමාජය විසින් එය ක්‍රියාත්මක කරන ලද්දේ ඉහළ සිට පහළට ගලා යන ඒකමාර්ගික සන්නිවේදන ක්‍රියාවක් ලෙසයි. එයට හේතුවූයේ තුන්වන ලෝකයේ ජනතාව අනුවන පුද්ගලයන් ලෙස සැලකීමයි. සන්නිවේදන සන්දේශ සම්ප්‍රේෂණය කිරීම සඳහා ඡායන් හා විවර්සන්නිවේදන ආකෘතිය යොදා ගත්තේය. නමුත් පසු කාලයේ දී මෙයට වඩා ඵලදායක ලෙස විල්බර්ග්‍රාම් විසින් ග්‍රාහක අත්දැකීම් පසුකලය යොදා ගත්තේය.

මෙහිදී සකස් කිරීමේ දී නොවසේනම් ප්‍රජාව ඉලක්ක කර ගත් සංවර්ධන වැඩසටහන් සකස් කිරීමේ දී ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් ආකල්ප ජීවන රටාවන් දැනුම සැලැකිල්ලට ගත්තේය. මේ හරහා ද්විමාර්ගික සන්නිවේදනයක් ගොඩ නැගුණි.

සංවර්ධනය සඳහා ජනතාව මූලික කර ගත් ඒකාබද්ධ මූලෝපායික ප්‍රවේශ හඳුනා ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය යනුවෙන් ජනතා කේන්ද්‍රීය බව දැක්විය හැකිය.

ජනතා කේන්ද්‍රීය යනු පුරවැසියෙකුටම තම සියලු අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් අදහස් දැක්වීමට ලැබෙන අවස්ථාවකි. එනම් පුද්ගලයන්ගේ නිපුණතා යහපැවැත්ම උදෙසා ගත්තිමත් කිරීමයි.

ජනතා කේන්ද්‍රීය රැකවරණයට පුද්ගල කේන්ද්‍රීය රැකවරණය ද ඇතුළත් වේ.

මෙහිදී එම සංවර්ධන වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කරන ප්‍රදේශයේ සෑම පුද්ගලයකුටම සංවර්ධන සංවර්ධන වැඩසටහනට සක්‍රියව දායකවීමේ හැකියාව ඇත.

ජනතා කේන්ද්‍රීය සන්නිවේදනය මූලධර්ම කිහිපයක් ඔස්සේ විග්‍රහ කළ හැකිය.

- මෙහිදී පුද්ගල යහපැවැත්ම පුද්ගල රැකවරණය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි.
- හවුල්කාරිත්වය හා සහභාගිත්වය මුඛ්‍ය වේ.

- සමාජ / සංස්කෘතික විවිධත්වය පිළිබඳව අවධානය යොමු කරයි.
- මාධ්‍ය පරිශීලකයන් අතර සම්බන්ධතාව සහ සන්නිවේදනයේ ගුණාත්මකභාවය.
- පුද්ගල අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රතිචාරාත්මක රැකවරණය
- අඛණ්ඩ පෞද්ගලික සම්බන්ධතා
- අයිතින් සහ වගකීම්

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

ප්‍රාදේශීයකරණය

ප්‍රාදේශීයකරණය යනු සංවර්ධනය ඒ ඒ රටවලට ගැලපෙන ලෙස ඒ ඒ රටවලම සිදු කර ගැනීමයි.

මෙහිලා ග්‍රාමීය සංවර්ධන වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී දරිද්‍රතාව අවම කිරීම සහ ආර්ථික වර්ධනය පිළිබඳ ගැටලු විසඳීම පිළිබඳ මතවාදය ප්‍රධාන වශයෙන් සාකච්ඡාවට ගනියි.

මෙහිදී භූමි භායනය සහ කාන්තාරකරණයෙන් වැළකීම, වනාන්තර ආරක්ෂා කිරීම, ජල සම්පත් කළමනාකරණය සහ ජෛව විවිධත්වය සුරකීම වැනි කාර්යය සඳහා ග්‍රාමීය ජනතාවගේ සහභාගිත්වය ලබා ගැනීම සිදු වේ.

මෙහිදී එක් එක් රටවල සමාජ ආර්ථික සංස්කෘතික ලක්ෂණ සැලකිල්ලට ගනිමින් එයට ගැලපෙන ආකාරයට සංවර්ධන සැලසුම් ඔවුන් විසින්ම සකස් කර ගනියි. මේ සඳහා ප්‍රජා ගුවන් විදුලි සේවාවන්, ප්‍රාදේශීය පුවත්පත් යොදා ගත හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මෙවැනි වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී යොදා ගත් ප්‍රාදේශීය ගුවන් විදුලි සේවා වශයෙන් රජරට සේවය, රුහුණු සේවය, මහනුවර සේවය, කොත්මලේ එල්එම් දැක්විය හැකිය.

සමාජීය සම්බන්ධතා සහ සමානාත්මතා ගොඩනැගීම.

මෙහිදී සමාජීය සම්බන්ධතා යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ තමන්ගේම සමාජ ක්‍රියාවක් නිර්මාණය කිරීම මගින් අන්අයගේ ක්‍රියා වටහා ගැනීම, අන්තර්ක්‍රියා සම්බන්ධකරණය, තමන්ගේම ඇගයුම් සහන සැලසීම අර්ථවත් අභිප්‍රේරණය යනුවෙන් අදහස් වේ.

සමානාත්මතාව යන්නෙන් අදහස්වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ කුලුණයි. 18වන සියවසේ ප්‍රංශ විප්ලවය හා ඇමෙරිකානු නිදහස් සටනේ දී මෙම සංකල්පය ඉදිරියට පැමිණ තිබේ.

මෙමගින් විශේෂයෙන්ම සමාජයේ පුළුල් වෙනස්කම් ඉවත්කිරීම, විශේෂ වරප්‍රසාද අවසන් කිරීම, හැකියා පදනම මත සමාන අවස්ථා ලබාදීම සහ පුද්ගලයන්ගේ මූලික අවශ්‍යතා සපුරා ලීම සඳහා විධිවිධාන සැලසීමයි.

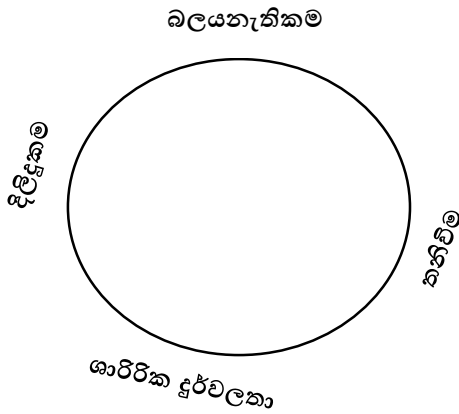
සමාජීය සම්බන්ධතා හා සමානාත්මතා ලක්ෂණ

- විශේෂිත මානව අයිතිවාසිකම් නොමැතිවීම
- සංවර්ධනය සඳහා සමාන අවස්ථා පැවැතීම
- අවම අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කිරීම
- පන්ති භේදය තුරන් කිරීම
- සාධාරණ භේතු මත වෙනස්කම් කිරීම.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

දරිද්‍රතාවය අවම කිරීම

දරිද්‍රතාවය යනු ධනය අඩුවීම පමණක්ම නොවේ. එය අහිමි වීම් රැසක එකතුවකි. එසේම දිගු කාලයක් දරිද්‍රතාවය තුළ දිවිගෙවීම නිසා එය ඇබ්බැහි වූ ජීවන රටාවක් බවට පත්වේ. මෙය දුගීභවේ විෂම වක්‍රය යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. දුගීභවේ විෂම වක්‍රය කොටස් කිහිපයක් යටතේ විග්‍රහ කළ හැකිය.

දුගීභවේ විෂම වක්‍රයෙන් ජනතාව මුදවා ගැනීම සඳහා ද්‍රව්‍යමය ආධාර ලබාදීම එල රහිත වන අතර මානව ශක්තින් හා විභවයන් ඉස්මතු කිරීම හා බල ගැන්විය යුතුය. මෙහිදී ද්විමාර්ගික බහුමාර්ගික සන්නිවේදන ක්‍රම භාවිතා කිරීම වැදගත් වේ.

දරිද්‍රතාවය පිටු දැකීම සඳහා පහත ක්‍රමවේද අනුගමණය කිරීම වැදගත්වේ.

- ස්ථරසාර ජීවනෝපාය ව්‍යවසායික අවස්ථා සහ ඵලදායී සම්පත් සඳහා ප්‍රවේශය දියුණු කිරීම.
- මූලික සමාජ සේවාවලට විශ්වීය ප්‍රවේශ සැපයීම.
- තමන්ගේම ශක්තියෙන් නැගී සිටිය නොහැකි අයට උපකාර කිරීම සඳහා ප්‍රවේශ වැඩි දියුණු කිරීම.
- දරිද්‍රතාවයෙන් ජීවත්වන ජනතාව සහ ඔවුන්ගේ සංවිධාන බල ගැන්වීම.

- දරිද්‍රතාවේ අසමානතා වල බලපෑමට ගොදුරුවන කාන්තාවන්ට විසඳුම් ලබාදීම.
- දරිද්‍රතාව පිටු දැකීමට සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනයේ වැඩි කොටසක් වෙන් කිරීම සහ ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර සහයෝගය ශක්තිමත් කිරීම.

ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සඳහා ජනතා මැදිහත්වීම.

මෙමගින් අපේක්ෂා කරන්නේ ජනතාවගේ සැබෑ ප්‍රශ්න ජනතාව තුළින්ම හඳුනාගෙන ඒවා ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සඳහා පදනම් කර ගැනීමයි. මෙහිදී එක් එක් පුද්ගලයාගේ ගැටලුව පිළිබඳව වඩා හොඳ අවබෝධයක් ලබා සහභාගි වන්නන්ගේ, ගැටලු ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන කරුණු, අද්දැකීම්, දැනුම, අදහස්, මනාප, අපේක්ෂා, හිතී සහ වටිනාකම් හුවමාරු කර ගැනීමට සහභාගිවන්නන්ට අවස්ථාව සලසනු ලැබේ. එලෙස සහභාගිත්වය ලබා දීම මගින් ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයට ප්‍රචාවට ම මැදිහත් විය හැකිය. මේ සඳහා අන්තර් පුද්ගල සහ සමූහ සන්නිවේදන ක්‍රම උපයෝගී කර ගනු ලැබේ. මෙම ක්‍රමවේදයේ දී ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සඳහා සෘජුවම ජනතා සහභාගිත්වය ලබා ගනු ලැබේ. ඒ සඳහා,

- රාජ්‍ය හිමිකාරිත්ව මාධ්‍ය වෙනුවට වඩාත් ම ඵලදායී මාධ්‍ය යොදා ගැනීම.
- ධනවාදයේ සහ වැඩවසම්වාදයේ බාධක ඉවත් කිරීම මගින් සම්පත් මහජන අයිතිය වෙනුවෙන් උපයෝගී කර ගැනීම.
- පොදු මිනිසාගේ මූලික අවශ්‍යතා හා බැඳි මහා පරිමාන නිෂ්පාදනය සඳහා සැලසුම් කිරීම.
- ආර්ථික වශයෙන් පසුගාමී රටවල ආර්ථික සංවර්ධනය සිදු කළ හැක්කේ විකල්පයකින් නොව මහජනතාවට පමණක් බව අවධාරණය කිරීම.
- නවීන තාක්ෂණය ජනතා සංවර්ධනය වෙනුවෙන් සැලසුම් කිරීම.

9.3 සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන අවශ්‍යතා

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන අවශ්‍යතා යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ

සන්නිවේදන ක්‍රියාවලි හා ඔවුන්ගේම අවශ්‍යතා පිළිබඳ පූර්ණ දැනුම්වත් බවක් ලබා දීමත් වෙනස්කම් සඳහා විකල්ප ගැටලු විසඳා ගැනීම සම්මුතිකව කටයුතු කිරීම ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය දැනුම හා කුසලතා අත්පත් කර ගැනීම හා ආයතනික කාර්යක්ෂමතාව යනාදියෙහි ඇති වැදගත්කම පැහැදිලි කිරීමයි.

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
 BA University of J'Pura, MA & M.Phil in
 Mass.Com, University of Kelaniya.
 Voice: 0711715342

ලෝක මට්ටමේ ආයතන කිහිපයක් සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පිළිබඳව අදහස් දක්වා තිබේ.

ආහාර හා කෘෂිකර්ම සංවිධානය සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය අංශ තුනක් යටතේ විග්‍රහ කර තිබේ.

- කෘෂිකර්මික නවෝත්පාදන සහ ආහාර සුරක්ෂිතතාව සඳහා ග්‍රාමීය සන්නිවේදන පද්ධති හා තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය භාවිතා කිරීම.
- ප්‍රජා මූලික ග්‍රාමීය ගුවන්විදුලි වැඩසටහන් කිරීම.
- ප්‍රජා පාදක ස්වභාවික සම්පත් කළමනාකරණය සහ දේශගුණික විපර්යාස වලට අනුවර්තනය වීම.

එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපන විද්‍යාව හා සංස්කෘතික සංවිධානය - (යුනෙස්කෝ - UNESCO) ආයතනය දක්වා ඇති අදහස්.

සමාජ ගොඩනැංවීම සඳහා පුද්ගලයන් සහ ප්‍රජාවන් බල ගැන්විය හැකි සාධාරණ සුදුසු හා දැරිය හැකි ප්‍රවේශ මගින් සියලු දෙනාටම සන්නිවේදනය හා තොරතුරු ලබා දීම.

යුනෙස්කෝ ආයතනය සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන මාර්ගෝපදේශ මූල ධර්ම කිහිපයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ.

- වෙනස්කම් සහ සහයෝගීතාව ප්‍රවර්ධනය කරන සහභාගිත්වය ඇති කිරීම.
- ස්ත්‍රී/ පුරුෂභාවය ප්‍රමුඛ ධාරාවක් බවට පත් කිරීම
- සාධාරණත්වය විවිධත්වය සහ ඉවසීම දියුණු කිරීම.

ඉහත මාර්ගෝපදේශන ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පහත කරුණු වැදගත් බව දක්වා තිබේ.

- විවෘතව සංවාද ඇති විය හැකි නිදහස් ස්වාධීන සහ බහුත්වවාදී මාධ්‍ය පද්ධතියක්.
- මහජන කථිකාව දිරිගන්වන පාරදෘශ්‍ය සහ වගකිවයුතු පාලන ක්‍රමයක්.
- විවිධ සන්නිවේදන මාධ්‍ය වලට පුළුල් මහජන ප්‍රවේශයක්

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මකවීම සඳහා පහත අංග කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ.

මාධ්‍ය ගුණාත්මකභාවය

මාධ්‍ය ගුණාත්මකභාවය මගින් මාධ්‍ය අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, ආපදා සහන, දූෂණය පිටු දැකීම, සුළුඡන්ත සවිබල ගැන්වීම සහ දේශීය ප්‍රජා ක්‍රියාකාරීත්වය වැනි අරමුණු ඉටුකර ගැනීමට අපේක්ෂා කෙරේ. මෙහිදී සංවර්ධනය සඳහා තොරතුරු තාක්ෂණය (ICT4D) ව්‍යාපෘති ක්‍රියාවට නැංවීම වැදගත් වේ.

මාධ්‍ය ගුණාත්මකභාවය වර්ධනය කිරීම සඳහා නිදහස් සහ ස්වාධීන මාධ්‍ය වලට සහය දීම වැදගත් වේ.

සහභාගීත්වය හා පුද්ගලාන්තර සම්බන්ධතා ශක්තිමත් කිරීම.

සහභාගීත්වය හා පුද්ගලාන්තර සම්බන්ධතා ශක්තිමත් කිරීමේ දී සාකච්ඡා සහ මැදිහත්වීම් සවිබල ගැන්වීම, පුද්ගලයන් සහ කණ්ඩායම් සවිබල ගැන්වීම, නායකත්වය හා උපදේශන කුසලතා ශක්තිමත් කිරීම සහ ස්ත්‍රී විෂමතා ප්‍රචලිතවන ප්‍රමිති හා භාවිතාවල විකල්ප ප්‍රවර්ධනය කිරීම වැදගත්වේ.

එයට අමතරව මේ යටතේ පහත කරුණු ද ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

- සහභාගීත්ව සන්නිවේදන වැඩසටහන් කිරීම.
- ධනාත්මක වෙනස්කම් පිළිබඳව සංවේදී සංවාද මගින් ප්‍රජා සමාජිකයන්ගේ සහභාගීත්වය ඇති කිරීම.
- කාන්තාවන් හා ගැහැණු ළමයින් අතර සංස්කෘතික වශයෙන් සංවේදී වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- හැකි සෑම අවස්ථාවකදීම සහභාගීත්ව අධීක්ෂණ සහ ඇගයුම් ප්‍රවේශ ලේඛන ගත කිරීම හා ඇගයීම
- වැඩි ප්‍රජා සහභාගීත්වයක් සහිත සන්නිවේදකයන් ඇති කිරීම.

අත්‍යවශ්‍ය මානුෂීය තොරතුරු සම්පාදනය

මූලික මිනිස් අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම හා මානුෂීය ගුණධර්ම පෝෂණය මෙමගින් පැහැදිලි කෙරේ. පුද්ගලයන් සෑම දිනකම තීරණ ගන්නා අතර, අප සිතන, හා විශ්වාස කරන දේ මත පදනම්ව ජීවන ක්‍රියා සිදු කරයි.

මූලික මිනිස් අවශ්‍යතා සියල්ල පුද්ගලයන් විවිධාකාරයෙන් සපුරා ගනිති. ආහාර, වාතය, ජලය, ලිංගිකත්වය, ආරක්ෂාව, අන්‍යන්‍යතාව පිළිබඳ හැඟීම, සංස්කෘතිය, උරුමය, සහ වටිනාකම් වලට

ගරු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. ඒ පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් තොරතුරු සමාජයට ලබාදිය යුතුය. මිනිස්කම හා බැඳී මිනිස් ගුණාංග වර්ධනය කිරීම මෙමගින් අපේක්ෂා කෙරේ.

ප්‍රතිසංස්කරණ වලට මැදිහත්වීම : සහජීවන හා ගැටුම් නිරාකරණය.

නව නීති හා ව්‍යවස්ථා සංශෝධන හා පුරවැසිභාවය පිළිබඳ අර්ථකථන සකස් කිරීමට මහජනයා ප්‍රතිසංස්කරණයට මැදිහත්වීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එමගින් ආණ්ඩුවල වගකීම නැවැත අර්ථ දැක්වීමක් සිදුවේ.

එමෙන්ම රටක සිදු කරන සියලු ප්‍රතිසංස්කරණ වලට ජනයා මැදිහත්වීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. සහජීවනය සඳහා වූ සන්නිවේදනය යනු මිත්‍ර සම්බන්ධතා යළි යළිත් තහවුරු කිරීම වේ.

සහජීවනය ආකාර කිහිපයක් සමග බැඳේ.

වාර්ගික සම්බන්ධතා

සමාජය පුරා එකිනෙකා අතර වාර්ගවාදත්වයෙන් තොරව සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් සහ අද්දැකීම් විශ්වාස හා ගෞරවය මත පදනම් වූ ධනාත්මක සබඳතා ගොඩනැගිය යුතුය.

සමානාත්මතාව

ජීවිතයේ සෑම අංශයකටම සමානාත්මතාවයක් තිබිය යුතුය. මිනිසා විශ්වීයව පිළිගත් ගෞරවාන්විත පුරවැසියෙක් වේ. මිනිසුන් සමානත්වය මත ස්වයං තීරණ ගත යුතුය.

ආයතනික අඛණ්ඩතාව

දේශපාලනික ව්‍යාපාරික සහ ප්‍රජා ව්‍යුහ විසින් ප්‍රතිසංස්කරණය වලට ක්‍රියාකාරී සහයෝගය ලබාගත යුතුය.

සහජීවනය

සංස්කෘතික හා උරුමය ජාතික අන්‍යත්‍යතාව වටිනාකම් වන බැවින් එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සහජීවනය පවතී.

ගැටුම් නිරාකරණය

පාර්ශ්ව දෙකක් හෝ ඊට වැඩි පාර්ශ්ව ගණනක් අතර පවත්නා මත හේදයට සමාකාමී විසඳුමක් ලබා ගැනීමයි. මතහේදය පෞද්ගලික මූල්‍ය දේශපාලන හෝ චින්තනවේගාත්මක විය හැකිය. සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් ගැටුම් නිරාකරණය කිරීම වැදගත් වේ.

Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.

ගැටුම් නිරාකරණය කිරීමේදී සාර්ථකව සාකච්ඡා කිරීම සඳහා පියවර කිහිපයක් ඇත.

- ගැටුම තේරුම් ගැනීම
- ප්‍රතිපත්ති සමග සන්නිවේදනය කිරීම
- කළ හැකි යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම.
- හොඳම විසඳුම සොයා ගැනීම.
- තෙවන පාර්ශ්වීය මැදිහත්කරුවෙකු සොයා ගැනීම.
- විකල්ප සොයා ගැනීම.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
 BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
 Mass.Com, University of Kelaniya.
 Voice: 0711715342**

ගෝලීය සංවර්ධනය

ගෝලීය සංවර්ධනය යනු ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ සංවර්ධනයේ පුළුල් සංකල්පයකි. ගෝලීය සංවර්ධන වෙනස්කම් පිළිබඳ හේතු සහ ක්‍රියා පිළිබඳව සාකච්ඡා මෙන්ම තිරසර සංවර්ධනය මගින් ගෝලීය වෙනස්කම් කළමනාකරණය කිරීමේ ක්‍රමයකි.

තාක්ෂණය, නවෝත්පාදනය ආදිය ව්‍යාප්ත කිරීම, ව්‍යාපාර, සමාජය, සංස්කෘතිය, දේශපාලනය, භාෂ්ඨ, සේවා සහ මිනිසුන්ගේ සංවලනය ආදියෙහි ගෝලීය සංවර්ධන ව්‍යාප්තිය හා සම්බන්ධතා නිරීක්ෂණය කළ හැකිය.

ගෝලීය පාරිසරික වෙනස්කම් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී දේශපාලනික විපර්යාස, ජෛව විවිධත්වය, කාන්තාරකරණය/පාංශු බාදනය, සාගර දූෂණය, මිරිදිය අඩුපාඩු සහ ජනගහණය වර්ධනය, නාගරීකරණය, පොලසි ඉන්ධන භාවිතා කිරීම පිළිබඳව විමසිය යුතුය.

සංවර්ධන ව්‍යාපෘති

සංවර්ධනය සඳහා සංවර්ධන ව්‍යාපෘති සැලසුම්කරණය පිළිබඳ මූලික අවබෝධය මෙමගින් ඉදිරිපත් කෙරේ.

ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන ව්‍යාපෘති යනු දරුවන්ට සහ ඔවුන්ගේ පවුල්වලට සෞඛ්‍ය, පෝෂණය හා අනෙකුත් ප්‍රධාන සමාජීය තත්ත්ව වැඩි දියුණු කිරීමේ වඩාත් සවිමත් ක්‍රමයකි.

ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සහ මානුෂීය කටයුතු පුද්ගල හැසිරීම් සහ සමාජ වෙනස්කම් ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා ක්‍රමානුකූලව සැලසුම් කළ හා සාක්ෂ්‍ය මත පදනම් වූ මූලෝපායික ක්‍රියාවලියක් ලෙස සංවර්ධන වැඩසටහන් හැදින්විය හැකිය.

ලමයින් ඔවුන්ගේ පවුල් හා ප්‍රජාව සමග සාකච්ඡා කිරීම පිණිස සහභාගිත්වය භාවිතා කළ යුතුය. කෘෂිකාර්මික හා ග්‍රාමීය සංවර්ධන ව්‍යාපෘති සහ වැඩසටහන් හඳුනා ගැනීම හා ඒවා සකස් කිරීම සඳහා යොමු කිරීම ද මෙමගින් අරමුණු කෙරේ.

ප්‍රදේශයේ, ගමේ ඉවත දමන දෑ පරිසර හිතකාමී ලෙස ඉවත දැමීම හෝ එකතු කර පොහොර බවට පත්කිරීම, ඒවායින් මුදල් ඉපයීම හා ලැබෙන මුදල් පාසල් සංවර්ධනයට යොදා ගැනීම පිළිබඳ ව්‍යාපෘතියක් කළ හැකිය.

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන ව්‍යාපෘති වාර්තා අදියර

- සන්නිවේදනය සඳහා ආරම්භක හේතු හඳුනා ගැනීම.
- සංවර්ධනය සඳහා සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙල සැලසුම් කිරීම.
- සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන ක්‍රියාකාරකම් නියම කිරීම.
- සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන දර්ශක නිර්ණය කිරීම.
- වියදම් ඇස්තමේන්තු කිරීම.

අදාළ ජන කණ්ඩායම වෙත ගොස් සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන ව්‍යාපෘති සැලසුම් කිරීමට අවශ්‍ය තොරතුරු ඒකරාශී කර ගැනීම වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ජන කණ්ඩායම් දැනුවත් කිරීම මෙහිදී සිදුවේ.

9.4 සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන අපේක්ෂා හඳුනා ගැනීම.

සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය අපේක්ෂා යනු සංස්කෘතිය මාධ්‍ය සන්නිවේදනය සහ සංවර්ධනය පිළිබඳ අන්තර් විෂය ක්ෂේත්‍රයකි.

මෙහිදී ගෝලීය හා දේශීය සන්දර්භවල සියලු සමාජීය වෙනස්කම් ගවේෂණය කෙරේ. තොරතුරු සන්නිවේදනය, අධ්‍යාපනය, හැසිරීම් වෙනස්වීම, සමාජ අලෙවිකරණය, මාධ්‍ය ආචාර ධර්ම, සමාජ වෙනස්කම් සඳහා සන්නිවේදනය සහ ප්‍රජා සහභාගිත්වය ආදිය මගින් ජන අපේක්ෂා ඉටු කර ගැනීමේ ක්‍රියාදාමයක් සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදන යන්තෙන් යෝජනා කෙරේ.

අවශ්‍යතා කෙන්ද්‍රීයත්වය

සෞඛ්‍ය සේවා, පෝෂණය, සනීපාරක්ෂාව මානව හිමිකම් සහ නවාතැන් අවශ්‍යතා ඉටු කර ගැනීමට සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය පුළුල් ලෙස උපයෝගී කර ගැනීම අවශ්‍යතා කෙන්ද්‍රීයත්වය යන්නෙන් අදහස් කෙරේ.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

ස්වයං නිර්ණය

ස්වයං නිර්ණය යනු තමාගේ පුද්ගල අවශ්‍යතා සම්බන්ධ ප්‍රවණතා හා මනෝවිද්‍යාත්මක අවශ්‍යතා සැලකිල්ලට ගෙන මානව අභිප්‍රේරණය සහ පෞරුෂය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් යුතුව ක්‍රියා කිරීමයි.

ස්වයං නිර්ණය පිළිබඳ සංවර්ධන වැඩසටහනේ මනෝ විද්‍යාත්මක අර්ථකථනය නම් තමන්ගේම තෝරා ගැනීම් සහ තමන්ගේම ජීවිත පාලනය කිරීමේ හැකියාව හෝ ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීමයි.

ස්වයං නිර්ණය සඳහා අංග කිහිපයක් අවශ්‍ය වේ.

ස්වාධීනත්වය - තමන්ගේම හැසිරීම් පාලනය කිරීමට තමන් සිටින බව සිතීම කෙරෙහි මිනිසුන්ට ඇති අවශ්‍යතාව.

නිපුණතාව - තම අවශ්‍යතා දැනුම සහ කුසලතා ගොඩනැගීමට වැදගත්වන කාර්ය පිළිබඳ විශාරදත්වය වර්ධනය කිරීම ඇති අවශ්‍යතාව.

සම්බන්ධතාව - මිනිසුන්ට අනෙකෙකු සමග යම් ප්‍රමාණයක සම්බන්ධතාවයක් අත්‍යවශ්‍ය බව සිතීමට ඇති අවශ්‍යතාව.

ස්වයං විශ්වාසය

සංවර්ධනය පිළිබඳව පැහැදිලි විශ්වාසයක් තමා විසින්ම අවබෝධයක් ඇති ගැනීම ස්වයං විශ්වාසයයි.

තමා විසින්ම සංවර්ධන කරුණක් සම්බන්ධව අභ්‍යන්තර හේතු හෝ මූල විමසීමෙන් ඇති කර ගනු ලබන විශ්වාසයයි. දිගු කාලීන සමාජ, දේශපාලනික, ආර්ථික ආදී සංවර්ධන සහ ඵලදායිතාව පිළිබඳව අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා ස්වයං විශ්වාසය වැදගත් වේ.

මෙහිදී ඵලදායිතාව හා සංවර්ධනය සඳහා පහසුකම් සපයන බලවේග ක්‍රියා කරන්නේ කෙසේද? ස්ථාවර රාජ්‍යවල සංවර්ධන ප්‍රවණතා උදාසීන කරන යාන්ත්‍රණ මොනවාද? ප්‍රාග්ධනයෙහි සහ දැනුමෙහි බලවේග සක්‍රිය කළ හැක්කේ කෙසේද? සමාජ පද්ධති වල පවතින සැගවුණු ආර්ථික ක්‍රමෝපාය මතු කර ගන්නේ කෙසේද? යනාදිය තමන් විසින්ම විමසනු ලබයි.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

යහපත් පරිසරයක් ගොඩනැගීම

එනම් පරිසර විද්‍යාත්මක සමබරතාවයයි. පරිසරයක් ගොඩනැගීම මගින් සුභදැයිලී සබඳතා නිරෝගී හා ප්‍රියජනක පාරිසරික සමතුලිතතා නිරූපනය කරයි.

සියලුම ජීවීන්ගේ පැවැත්මට ප්‍රමාණවත් ආහාර ලබා ගැනීම සහ ඔවුන්ගේ ස්ථාවරත්වය මගින් පාරිසරික සමතුලිතතාව ඇති බව පිළිබිඹු වේ. සියලුම ජීවීන්ගේ සංහිදියාව ස්ථාවර කරන පරිසර පද්ධතියෙහි සිදු වන ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය හොඳ පරිසරයක් ගොඩනැගීමට දායක වේ. මෙලෙස සියලු ම ජීවීන්ගේ පැවැත්මට පාරිසරික සමතුලිතතාව හේතු කොට ගෙන සිදු කෙරේ.

සම්පත් සුරා කෑම, වනාන්තර විනාශ කිරීම වැළැක්වීම වැනි මානව ක්‍රියාකාරකම් යනාදිය මෙමගින් පරික්ෂා කෙරේ. රූක් රෝපණ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම හා වනාන්තර විනාශය වැළැක්වීමෙන් දේශගුණික විපර්යාස වැළැක්වේ.

ආපදා සන්නිවේදන ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව මෙහිදී අවධානය යොමු කෙරේ.

සහයෝගීත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

මෙමගින් අපේක්ෂා කරන්නේ සංවර්ධනය සඳහා සන්නිවේදනය මගින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සවිඥානත්වය ඉහළ දැමීම සහ ප්‍රජා සහභාගීත්වය වර්ධනය කිරීමයි.

විද්‍යුත් තාක්ෂණය භාවතා කිරීම මගින් පුරවැසි දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වය දියුණු කිරීමට මෙමගින් අපේක්ෂා කරයි.

මෙහිදී සමාන අරමුණු හෝ ඉලක්ක ඇති පුද්ගලයන්ට සමාන මනසක් ඇති පුද්ගලයන් හමුවීමට හා උනන්දුවක් දක්වන ගැටලු සාකච්ඡා කිරීමට අතරා සන්නිවේදනය යොදා ගනු ලබයි.

පැරණි මාධ්‍ය ධුරාවලියේ ප්‍රකාශනය සඳහා වූ බාධක වළකා අතරා සන්නිවේදනය මගින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රජා සහභාගීත්වය වැඩි දියුණු කෙරේ. මෙමගින් පුරවැසියන්ට ඔවුන්ගේ දේශපාලන නියෝජිතයන් සමග කථා කළ හැකිය.

ජනයා අතර අන්තර් ක්‍රියාකාරිත්වය නිරන්තරයෙන් පවත්වා ගෙන යනු ලබන සන්නිවේදන සහභාගීත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි.

මෙසේ සන්නිවේදන බලයෙන් පුරවැසියෝ වඩාත් සෘජු සංවර්ධන භූමිකාවක් ඉටු කිරීම පිණිස දිරි ගැන්වෙති.

**Udaya Amaraweera, University visiting lecturer,
BA University of J’Pura, MA & M.Phil in
Mass.Com, University of Kelaniya.
Voice: 0711715342**

